

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Małgorzata Woźniak-Zendran

Sędziowie: SSA Wiesława Stachowiak /spr./

del. SSO Renata Pohl

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2018 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wyrównanie renty socjalnej

na skutek zażalenia M. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 24 lipca 2018 r. sygn. akt IV U 892/18

postanawia:

- 1. oddalić zażalenie;**
- 2. kosztami postępowania zażaleniowego obciążyć odwołującego w zakresie poniesionym.**

del. SSO Renata Pohl	SSA Małgorzata Woźniak-Zendran	SSA Wiesława Stachowiak
----------------------	--------------------------------	-------------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2018 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie M. P. od decyzji z dnia 7.03.2017 r., znak: (...), przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. o wyrównanie renty socjalnej.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że sprawa z odwołania od decyzji z dnia 7.03.2017 r. w przedmiocie wyrównania renty socjalnej była przedmiotem innego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, który wyrokiem z dnia 21 czerwca 2017 r., wydanym w sprawie o sygn. akt IV U 925/17, oddalił odwołanie. Apelacja wnioskodawcy wniesiona w tamtej sprawie zawisła przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu. W toku postępowania w sprawie o prawo do renty IV U 697/17 wnioskodawca M. P. złożył pismo w którym wskazał, że domaga się również wyrównania renty socjalnej od 2006 r. Do pisma załączył kopię decyzji z dnia 7.03.2017 r. Sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania,

natomiast w odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o odrzucenie odwołania na podstawie art. 199§1 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego, ewentualnie o oddalenie odwołania.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że wnioskodawca ponownie zaskarżył tę samą decyzję z dnia 7.03.2017 r. W tej sytuacji, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze uznał, że zachodziła konieczność odrzucenia odwołania na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

Powyższe postanowienie zaskarżył wnioskodawca M. P. w całości i wniósł o zmianę postanowienia i wyrównanie renty socjalnej.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

zażalenie pozbawione jest uzasadnionych podstaw.

Zgodnie z brzmieniem art. 199§1 pkt 2 k.p.c., sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Zawisnięcie sprawy (stan sprawy w toku) polega na tym, że po doręczeniu pozwu (odwołania) pozwanemu nie można wszcząć nowego postępowania między tymi samymi stronami o to samo roszczenie. Stąd też w sytuacji, gdy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami sprawa jest w toku lub została już prawomocnie osądzona, sąd musi odwołanie odrzucić na podstawie art. 199§ 1 pkt 2 k.p.c.

Strona nieusatisfakcjonowana prawomocnym rozstrzygnięciem może przy spełnieniu ściśle określonych w kodeksie postępowania cywilnego warunków, podjąć próbę jego wzruszenia, czy to poprzez wniesienie skargi kasacyjnej, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, czy też poprzez wznowienie postępowania.

Strona nie może natomiast wszcząć sporu na nowo, o ile nie przedstawi odmiennych okoliczności faktycznych lub odmiennej podstawy prawnej żądania.

Przepis art. 176 Konstytucji i przepisy kodeksu postępowania cywilnego są zatem spójne. Opierają się one na założeniu, że przeprowadzenie merytorycznego rozpoznania sprawy przez sądy dwóch szczebli wystarczy, aby prawidłowo ustalić fakty, o ile postępowanie dowodowe toczyło się zgodnie z wymaganiami proceduralnymi i dokonać ich prawnej oceny. W wyjątkowych, skonkretyzowanych sytuacjach strona może żądać wzruszenia prawomocnego orzeczenia. Nie może natomiast w nieograniczony sposób domagać się ochrony prawnej swoich roszczeń poprzez inicjowanie sporów tożsamyh podmiotowo i przedmiotowo ze sporami prawomocnie rozstrzygniętymi.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, którego wnioskodawca zresztą nie kwestionuje, sprawa z odwołania od decyzji z dnia 7.03.2017 r. w przedmiocie wyrównania renty socjalnej była przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, który w sprawie tej wyrokiem z dnia 21.06.2017 r., wydanym w sprawie o sygn. akt IV U 925/17 oddalił odwołanie. W toku sprawy o prawo do renty wnioskodawca ponownie zaskarżył tę samą decyzję. W takiej sytuacji odwołanie podlega odrzuceniu, o czym prawidłowo orzekł Sąd pierwszej instancji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art.385 k.p.c. w związku z art.397§2 k.p.c. oddalił zażalenie wnioskodawcy jako bezzasadne. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. i nakazał ich poniesienie przez stronę przegrywającą to postępowanie.

del. SSO Renata Pohl	SSA Małgorzata Woźniak-Zendran	SSA Wiesława Stachowiak
----------------------	--------------------------------	-------------------------